

Lähet. Alikers. K. Björkqvist. 1. Kpk. 3846.

Vast. Maanviljelijä Artturi Antinmäki, Kauhava, Varvas

Leimat: Kenttäposti 02.02.42, Kauhava 04.02.42

29/1 -42

Parahin maanviljelijä Antinmäki!

Kiitos kortistanne, jonka sain äsken. Viimeksi kun tapasin Vilhon äidin Seinäjoella, olitte vielä sairaalassa, mutta toivottavasti olette jo parantunut. – Siitäkin on jo pitkä aika, kun kävin lerualla(?), mutta täällä on ollut kaikenlaista touhua, että aika on kulunut liiankin nopeasti. Minun täytyy vielä kerran kiittää niistä arvokkaista paketeista, jollasia vuinulla (?) kaupunkilaisena ei ole ollut mahdollista hankkia ja saada, niitä syödessä tahtoi vaan pala joskus tarttua kurkkuun, kun ajattelin, että ne oli oikeastaan tarkoitettu Vilholle, enkä minä ollut oikeutettu niitä syömään. Mutta tarjosihan hän eläessäänkin saamisensa niin ja muiden kanssa, ja kun ei mitään saatu, keitettiin yhdessä kattilassa perunoita tai korviketta ja syötiin leipää lisäksi.

Olen yrittänyt piirtää tähän jonkilaisen karttaluonnoksen siitä paikasta, missä Vilho kaatui, mutta en tiedä onko se oikein selvä. Lähteenä olen käyttänyt hyvin tavallista useimmissa kirjakaupoissa löytyvää AKS:n toimittamaa karttaa Itä-Karjalasta. Nuo punaiset viivat ovat maanteitä, siinä Syvärin eteläpuolella on kylä, jonka nimi on Homorovitsa. Siitä muutamia kilometrejä kuljimme pitkin tientapaista etelään ja punaisen ristin kohdalla on itse tapahtumapaikka. Se on nykyisin ryssän puolella. Me kävimme kyllä 10 km. etelämpäinkin mutta väsyneet joukkomme saivat vastaansa uusia siperialaisia jokkoja, joten peräännyimme vähän ja Talvi keskeytti hyökkäyksen. Nykyinen rintama kulkee suunnilleen tuon punaisen katkoviivan kohdalla. Idässä on Goran kylä vallattu. Me olemme taas tuossa sinisen ristin kohdalla.

Täällä on järjestetty näitä joukkoja viime päivinä uudestaan, kun on saapunut alokkaita täydennykseski. Minut on toistaiseksi siirretty esikuntakomppaniaan kirjoitustöihin ja muut entiset miehet makaavat kylässä lepäilemässä, alokkaat ovat asemissa. Muuten täällä on verraten rauhallista, jäykkää asemasotaa, kranaattitulta ja (?). Pakkasta on ollut lähemmäs 40°, mutta asumme jo korsuissa, joten se ei pääse tuntumaan. On hyvä, että siirsivät tällaiseen kirjoitustyöhön, sillä muuten rupeaa aika käymään pitkäksi.

Kun nyt voi muuta kuin toivottaa hyvää vointia Vilhon äidille ja vlejelle sekä teille itsellenne. Tiedän, ettei angiinan kanssa ole leikkimistä, sillä viime sodan aikana minä makasin kauan sen vuoksi sairaalassa. Täällä sotahommissa sensijaan ei sellaiset taudit näytä haittaavan. Toivottavasti tämä homma joskus loppuu, että joskus pääsen käymään siellä teillä ja Vilhon haudalla ja näyttämään mitkä korvet meidän oli kuljettava läpi ennen tänne tuloa.

Terveisin!

Kalle Björkqvist.

1. Kpk. 3846